

войнишкѣ наклонность. Бертранъ не обичалъ да сѣди у дома си, та ся не научилъ нито да чете нито да пише. Той тичалъ съ врьстници-ты си по долины-ты и бърдата, около бащинѣ-тѣ си укрѣпенѣ сградѣ, правилъ съ тѣхъ боеве запримѣръ, и рядкъ день мьнечкый Бертранъ ся врьщалъ у дома си съ неразбитѣ главѣ и съ ненакрѣвавенъ образъ. Негова-та безочливостъ и вироглавство докарвали на родителе-ты му голѣмѣ скърбъ. Нѣ тии скоро ся утѣшили съ славѣ-ту му. Когато младый Дюхекленъ ся показалъ пръвъ пѣтъ на рицарскѣ игрѣ, направилъ да ся почюдятъ глядачи-ти на голѣмото му юначество и пѣргавинѣ, и надвилъ на всички-ты рицарѣ, що излѣзли да ся борять съ него. Наскоро отъ турниры-ты Бертранъ отышълъ на бой срѣщо враговеты на Франциѣ; той съ юначество-то си добылъ отпослѣ такъвъ почетъ, щото Карлъ V. го направилъ войводѣ на французскѣ-тѣ войскѣ. Умно-то рядяние на Карла V. и юначество-то на Дюхеклена малко пооправили разоборено-то състояние на Франциѣ. Нѣ слѣдъ смъртъ-тѣ имъ (1380 г.) работы-ты трѣгнѣлы още полѣ, отъ колкото напѣди.

Кога царувалъ Карлъ VI (който полудѣлъ) английскый царъ Хенрихъ V завладѣлъ токо-речи цѣлѣ сѣвернѣ Франциѣ, призелъ Парижъ и станѣлъ французскый царъ. Нѣ Хенрихъ V умрѣлъ, та неможилъ да приземе съвѣсъмъ Франциѣ. Тогава една чѣсть отъ Франциѣ припознала за царъ малкый му сынъ Хенриха VI, а друга-та чѣсть останѣла вѣрна на сына на Карла VI.

Жянна д' Аркъ. Англичяне-ти продължявали завоевания-та си, и дору обстѣпили Орлеанъ, който само той единъ отъ главны-ты градове на Франциѣ държалъ още странѣ-тѣ на Карла VI. Карлъ неможилъ да помогне на обстѣпены-ты, защото нѣмалъ ни войскѣ, ни пары, а самъ ся намиралъ въ лоше състояние. Тогава ся показала въ Франциѣ една прочюта Орлеанска мома, **Жянна д' Аркъ**, която избавила отечество-то си отъ английскый хомоть.